

Oh Is-sand, jää! Ju kus-tub viim-ne kiir ja ras-kelt

las - kub pi - me - du - se piir. Kes tei - ne

küll mind tröös - tib, lo - hu - tab,

kes hä - das ai - da - ta ja kaits - ta saab?

2. Nii kiirelt möödub minu elupäev,
kaob maine au ja kaob ka maine vaev.
Ei leidu maa peal hävimatut head, -
oh Issand, minu juurde ikka jää!

3. Su ligidust ma otsin iga päev;
nii kergeks kangeim kiusatuski läeb.
Kes on Su sarnane, mu Juht ja Jõud;
kes julgustab, kui ründab öine õud?

4. Ei karda Sinu kõrval kurja ma;
ei haigus, pisarad mind murda saa.
Mis teeb mul surm, kui alistatud ta?
Ma võidutsen, kui Sina minuga!

5. Mu silme ette tõsta oma rist,
kui sõdin siinset viimset võitlemist.
Tean, igaviku hommik ootab mind;
seal ikka jäädavalt näen, Issand, Sind.

*Viisil: "Eventide" (Abide with me)
William Henry Monk, 1823-1889.
Sõnad: Henry Francis Lyte, 1793-1847.
Tõlge: Toomas Paul, 1939-*